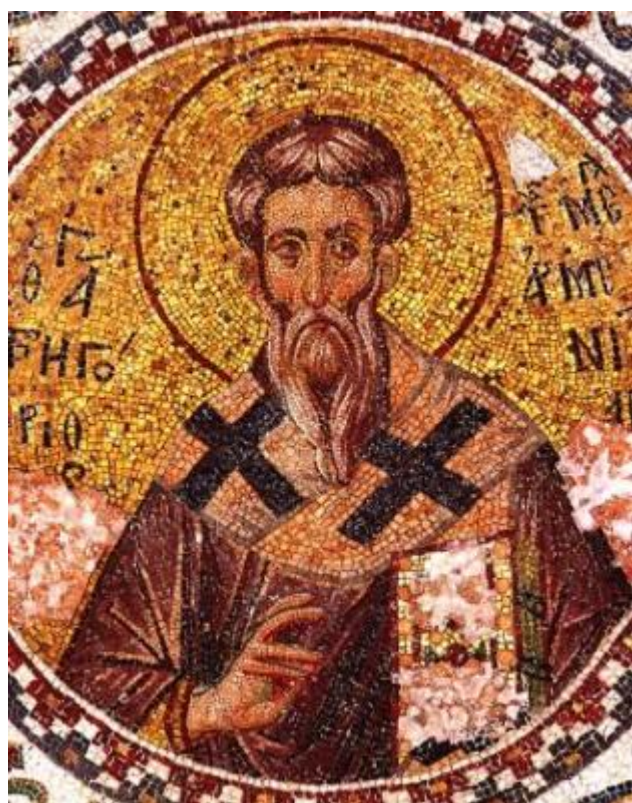

Ποιήματα του αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Σε φτώχεια φιλοσοφημένη

Σύ που τρυφάς, με την αρρώστεια χαίρεσαι, πλούσιος ως είσαι·
έχεις τη συμφορά και της αρρώστιας σου το φάρμακο.
Φτωχός ο άλλος μα εγκρατής· και τρισευτυχισμένος
όποιος δεν έχει μήτε συμφορά κι ούτε και φάρμακο.
Τον που'ναι πλούσιος μά στα πάθη υποταγμένος
απ'το φτωχό θα προτιμούσα και σοφό,
όταν το δυνατό μά ανόητο προτιμήσω
απ'αυτόν που είναι ολόγερος όχι όμως τόσο δυνατός.

Όμοιο

Είναι ένας άρρωστος βαριά και φάρμακα πολλά
παίρνει για τις αρρώστιες του κι άλλος υγεία γεμάτος,
χωρίς ούτε ένα φάρμακο· ποιόν πες μου μακαρίζεις;
σίγουρα το γερό κι εσύ όπως ο κόσμος όλος.
Έτσι κι αυτόν που χρειάζεται λίγα, φτωχός κι αν είναι
αλλά όχι αυτόν που κολυμπά σε χρήματα και πάθη.

Στην υπομονή

Ευτυχισμένο αν βρεις μες στους κακούς
του τέλους ξέρε η ελπίδα τον κρατεί.
Κι αν κάποιο βρεις καλό μες στα δεινά,
άγνισμα η λύπη ξέρε· κι αν μικρό
ίχνος πηλού έχει, πρέπει με τους πόνους
να σβήσει, να μή μείνει τίποτα για τη φωτιά.
Η του εχθρού είναι πειρασμός και πάλι
απ'το Θεό ευκαιρία να δειχτείς μεγάλος.
Ο Ιώβ ο νικηφόρος ας σε πείσει.

Αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου, ΕΠΕ 9

ΙΘ.Περί της αυτής

Τροχός τίς εστίν άστάτως πεπηγμένος,
Ό μικρός ούτος καί πολύτροπος βίος.
«Ανω κινείται, καί περισπάται κάτω
Ουχ ίσταται γαρ, καν δοκή πεπηγέναι.

Φεύγων κρατείται, καί μένων ἀποτρέχει.
Σκιρτά δε πολλά, καί το φεύγειν ουκ έχει.
«Ελκει, καθέλκει τη κινήσει την στάσιν.
Ὡς ουδέν εἶναι τον βίον διαγραφών,
«Ἡ καπνόν, ἡ ὄνειρον, ἡ ἄνθος χλόης.
(P.G., τόμ. 37, 787)

Ἡ ἀνθρώπινη ζωή
Μια ρόδα π' ἄτσαλα την ἔχουν στήσει
ετούτη ἡ σύντομη καί πολυδαίδαλη ζωή.
Ἐκεί πού τείνει προς τα πάνω, κατρακυλά στα χαμηλά-
κι ἀν φαίνεται πώς στέριωσε δὲν μένει ωστόσο σταθερή
Θαρρεῖς πώς φεύγει κι εἶναι στάσιμη, θαρρεῖς πώς στέκει κι ὁμως τρέχει.
Κάνει ἄλματα συχνά, μα δὲν μπορεῖ νὰ ξεκολλήσει. Σέρνει καί παρασέρνει
αυτοκινούμενη τη στασιμότητα.
«Ἐνα διάγραμμα του τίποτα ἡ ζωή, Καπνός ἡ κι ὄνειρο ἡ κι ἓνα ἀγριολούλουδο.

ΞΘ. Δέησις προς τον Χριστόν
Ἐπιστάτα, κλύδων με δεινός ἀμφέπει, Τον σον μαθητήν. Ἐξέγειραι, πρὶν θάνω.
Μόνον κέλευσον, καί ζάλη τεθνήξεται.
Τολμῶ φράσαι τι• Χριστέ, μὴ πίζε με,
Μηδέ σβέσης με τῷ βαρεῖ των θλίψεων. Πολλούς ἔχεις γὰρ καί κακωτέρους ἐμού,
Οὓς ἠλέησας. Μὴ με κρίνης ἀξίως. Κενού, κενού δὲ του ταλάντου το πλεόν.
Μιας τίς οἷσοι φόρτον ἡμέρας μόνης; Τίνι προσέλθω τοῖς κακοῖς βαρούμενος;
(P.G., τόμ. 37, 1417)

Δέηση προς τον Χριστό
Μια τρικυμία, Κύριε, τρομερή ταραίζει
το μαθητή σου. Ξύπνησε προτοῦ χαθῶ.
Ἡ ἐντολή σου ἀρκεῖ τα κύματα νὰ πέσουν.
Τολμῶ ἓνα ψέλλισμα: Χριστέ, μὴ με πιέζεις,
μὴ μ' ἀφανίσεις με των θλίψεων το φορτίο.
Δὲν εἶναι λίγοι, καί χειρότεροι ἀπὸ μένα,
Πού τους σπλαχνίστηκες. Μὴ μ' επικρίνεις ὅσο ἀξίζω.
Παρακαλῶ σε, λάφρυνε ἀπὸ το καντάρι το περσότερο.
Το φόρτωμα καί μιας μονάχα μέρας ποῖος τ' ἀντέχει;
Σέ ποιόν νὰ τρέξω νὰ σωθῶ πού οἱ πίκρες με βαραίνουν

ΜΗ' Εἰς τον ἀποθανόντα τῷ κοσμῷ (Μετάφραση)

Ζω καί τέθηκα. Τίς σοφός συγκρινέτω.
Ψυχή τέθηκα,σαρξ δε μοι σθένειν θέλει.
Ψυχή βιώη,σαρξ δε μοι τεθνηκέτω.
(P.G., τόμ. 37, 1384)

Ζωή καί θάνατος
Ζω καί πεθαίνω. «Ας το ζυγίσουν οι σοφοί.
Ἡ σάρκα δικαιώματα απαιτεί. Νεκρή ή ψνχή.
Ζήσε, ψυχή μου,κι ας πεθάνει ή σάρκα.

ΟΑ' Δέησις εν τη νοσώ
Νοσώ, νοσώ μεν, καί πονούμαι σώματι,
Καί μου γελώσι την πάθην ίσως τινές,
Τραχηλιώντες, των σφαγή τηρουμένων.
Αρμοί λέλυνται, καί ποδών σαθρά βάσις,
Είτ' εγκράτειας έργον, ειθ' άμαρτάδων,
Εϊτ' ούν πάλη τις (ου γαρ οίδα), πλην χάρις
Έμώ κυβερνήτη γε. Τούτο μοι τυχόν. «Αμεινόν εστίν αλλ' έπίσχες την νόσον,
Έπίσχες ειπών σος λόγος σωτηρία. Ει δ' ου,δίδου γε,ως τα πάντα καρτερεΐν,
Σήτες τα σητών.Συγκράτει την εικόνα. Εκείθεν έξεις και τον δούλον άρτιον.
(P.G, τόμ. 37,1418)

Δέηση κατά τη διάρκεια της αρρώστιας
«Αρρωστος, άρρωστος, βαρύ το σώμα μου το νιώθω.
Ίσως με εμπαίζουν για το πάθημα κάτι αλαζόνες.
Καραδοκούν να δουν ως καί θανάσιμα συμπτώματα.
Τα γόνατα μου λύθηκαν, δε με κρατούν τα πόδια.
Μπορεί καί κάποια πάλη με τον πονηρό. Ευγνωμοσύνη ωστόσο
στον κυβερνήτη μου. Καλύτερα το πράγμα έτσι πού ήρθε.
«Ομως συγκράτησε μου την αρρώστια. Μια λέξη καί την συγκρατείς. Σωτήριος
είναι ό λόγος σου.
*Αν όχι, δώσ' υπομονή ν' αντέξω σ' όλα.
Ό σκόρος τη δουλειά του. Φύλαξε την Εικόνα άπ' τη φθορά.
Άκέριον έτσι θα 'χεις καί το δούλο σου.

ΠΒ' Προς αυτόν
«Αλλοι χρυσόν, οϊδ' άργυρον, οιδε τράπεζαν
Τιμώσι λιπαρήν παίγνια τούδε βίου. «Αλλοι δ'αϋ σηρών καλά νήματα, καί γύας
άλλοι

Πυροφόρους,άλλοι τετραπόδων άγέλας.
Αύτάρ έμοί Χριστός πλούτος μέγας, όν ποτ' ίδοιμι
Νω γυμνω καθαρώς • αλλά τε κόσμος έχοι.
(Ρ.Γ., τόμ. 37, 1421

Το μέγα πλούτος
«Άλλοι λατρεύουν το χρυσάφι, άλλοι τ' ασήμι καί κάποιοι τα κατάφορτα τραπέζια,
αστεία παιχνίδια της ζωής,
«Άλλοι τ' ωραία μετάξια, τούτοι τ' αγροκτήματα,
το στάρι όπου καρπίζει, εκείνοι τα κοπάδια με τα ζωντανά.
Για με ό Χριστός το μέγα πλούτος, άμποτε να τον έβλεπα
πνεύμα γυμνό ολοκάθαρα, στον κόσμο τ' άλλα τα χαρίζω.

περιοδικό »Τόλμη» Ιανουάριος 2004

-proskynitis.blogspot.com

-Ιστολόγιο.Μονοπάτια που διασταυρώνονται, fdathanasiou.wordpress.com